

ای یار باوفا همچو گمان مفرما که از یادت آنی فارغم ...

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی

- شماره ۷۸۳

طهران

جناب آقا میرزا علیمحمد خان طیب علیه بهاء الله

هو الله

ای یار باوفا همچو گمان مفرما که از یادت آنی فارغم لا والله هر دم با کمال وفا بذکر تو پردازم و از درگاه احدیت آنچه سبب راحت و رستگاری توست طلبم اما حکمت بالغه بسیار هر کس مطلع بر اسرار نه رحمت منبسطه و حکمت کلیه الهیه مقتضیاتی دارد که عقول بشریه از ادراک آن عاجز و قاصر اگر تنگی و آزرده‌گی و مشقت متزاید است غم مخور لطف و عنایت حق نیز متتابع چه بسیار که انسان از امری گریزان و بامر دیگر در نهایت آرزو امیدوار عاقبت واضح و آشکار شود که امر مرغوب ضار و مضر و امر منفور نافع و موافق پس ره تسلیم بپیما و خود را تفویض کن از هیچ محنتی دلتنگ مشو و بهیچ منحتی امیدوار مگرد آنچه خدا خواهد بآن مسرور و راضی باش تا راحت دل و جان یابی و مسرت قلب و وجدان جوئی عنقریب این زحمت و مشقت بگذرد و راحت جان و مسرت وجدان حاصل شود و علیک التّحیّة و الثّناء ع ع

ORIGINAL